

Tüskék

Fekete kenyér

Tiszta szerencse, hogy nem telik tengerparti nyaralásra, mert tuti, hogy nem a tűző nap-sugártól égne le a képemről a bőr, hanem az uniós képviselőink fizetése körüli cécótól. Mert ugye, még a kies Dalmáciában se nagy dicsőség olyan ország polgáraként sütkérezni a főnyeny, amely diplomatáit koldulni küldi a közös fővárosba. Mégiscsak pimaszság kérem, hogy a haza javán munkálkodó szegény politikusok szűkölködésre kényszerüljenek mindhárom háztartásukban csak azért, hogy államkasszáinkban megmaradjon pár milliócska. De tényleg, hát mit ér az a néhány tízezer szlovák koronányi fizetés Európa nyugati végein?! Ott, kérem, európai szintű árakhoz európai szintű bér dukál. Amennyiből szép hazánkban hónapról hónapra kényelmesen nyomorognak jeles honatyáink, annyiból, ugyebár, „odakint” csak erős nadrágszíjhúzkodásra telnék. Ehhez a művelthez pedig feltétlenül szükségeltetik némi gyakorlat, amit szerte az országban igen sokféle meg lehet szerezni, csak éppen a parlamentben nem. Büszkék lehetünk, hogy átlagpolgárként immár rutinosan műveljük a kérmény korlátozások gyakorlati alkalmazásának műfaját, olyanra, hogy előbb-utóbb az indiai fakírok háromnapos hideglelést kapnak az irigységtől teljesítményünk láttán, hiszen jószerivel már onnan is el tudunk vonni, ahol azelőtt se volt semmi. Felesleges hát előre betojni, nem kell deputátus uraimék és asszonyomék bérét korlátok közé szorítani, van még államapó titkos ládikójában egy kis pénzmag! Ha nem

lenne, esetleg összedobjuk a hiányzó összegecskét, mi az nekünk, van már az ilyesmi-ben praxisunk! Csak nyugodtan tessék a külhonba utazóknak legalább háromszoros gázsit adni, elvégre nem ehetnek fekete kenyeret! Azt majd eszszük helyettük mi, idehaza. Elvégre lassan megszokjuk, mint cigány lova a koplalást, hogy egyre reformálódó szép hazánkban csupán az árak európaisodnak, a hópénz valahogy nem bír kievickélni a béka feneké alól. Már a minimálbérnek is „kezét csókolommal” köszönünk maholnap.

Na ja, azért csak tessék nyugodtan tovább reparálgatni a gazdasági dolgokat, nekünk már meg se kottyán néhány kő-sza áremelés, legfeljebb jövőre is az utcán nyaral majd a gyerek. Különben se tanácsos túlságosan kényeztetni a porontyot és hát, ugye, épp a minap kapott egy pár sportcipőt a kiárúsításon. A /fekete/ kenyérre valót meg a határon átnyúló /fekete/ eurorégiós együttműködés keretén belül valamiképpen majdcsak összeszorgoskodjuk. Feltéve, ha be nem üt a krach, és irigye nem akad az összedolgozásnak. Akkor aztán lőttek Budán, fizetheti a menzát a Máltai Szeretetszolgálat. Merthogy végképp ugrik a családi kasszából mindennemű alkotmányos alamizsna, vagyis az a néhány eurónyi értékálló szlovák korona, amelynek valamiféle homályos elképzelés szerint biztosítani kellene az állampolgár megélhetését és egyetlen háztartásának minimálköltséges fenntartását.

Naná, hogy nem Brüsszelben!

B. Szabó Márta

Pillanatképek – szavakban

Kegyes volt hozzánk június – legalábbis 25-éig. Általában a hétvégeken menetrendszerűen megérkeztek az esőt hozó frontok meg a mérsékelt lehűlés. Dicsekedtünk is, hogy eddig bizony nem kellett sokszor öntözni a zöldségeskerteket. No és ami még dicsérendő az időjárást illetően: Ságón és környékén nem voltak olyan heves viharok vagy jégeső, ami komolyabb károkat okozott volna. Időjárás, csak így tovább!

*

Komáromban június 4-én a Magyar Koalíció Pártja /MKP/ országos kampányrendezvényén – a Klapka téren – ezrek tapsoltak a párt EU-jelöltjeinek meg Galambos Lajcsi és csapata tömegbódító műsorának. A június 13-i választásoknak már nem volt ilyen kirobbanó sikerük – a választók igencsak szerénykedtek a szavazataikkal: alig 20 %-uk fáradt az urnákhoz.

*

Dzsungelesedik a városunk. A parkokban és más köztereken – a kedvező időjárásnak köszönhetően – olyan nagyra nő a fű és a gyom, hogy még a terebélyesebb kutyák is búvóhelyet találnak benne. Már csak az allergiától gyötörtek szempontjából is időben működtetni kellene a kaszálógépeket.

*

Új köztársasági elnökünk, Ivan Gasparovič beiktatása előtt – a szlovák politikusok több-

ségéhez hasonlóan – előkotorta a magyar kártyát. Azt nyilatkozta, hogy a komáromi Selye János Egyetem finanszírozására jóváhagyott 100 millió koronát célszerűbben is hasznosítani lehetett volna. Egyébként – ahogy mondta – az európai határok légiesülésével mindenki ott tanulhat, ahol akar. Ezek szerint már Szlovákiában semmilyen egyetemre nincs szükség? Ami igaz, igaz: nem ilyen „gesztusokat” várunk az újdonsült köztársasági elnöktől.

*

Az elektronikus és az írott sajtó egyaránt részletesen beszámolt a szlovák nemzetiek /SNS/ különböző csoportjai közötti újabb háborúskodásról. A változatosság kedvéért most A. Malíková Súlovskýt dobta ki a párt pozsonyi székházából. Úgy látszik, hogy a nemzetiekben annyi gyűlölet halmozódott fel, hogy a magyarokon és más nemzeti kisebbségeken kívül bőségesen jut az egymással szembeni csatározásokra is.

*

Újabb kilátás népszavazásra. A szlovák kereszténydemokraták szerint az EU-alkotmányt országunk népének kellene jóváhagynia. A szavazásokat és választásokat illetően igazán nem panaszkodhatunk demokráciahiányra. Csak azt nem tudom, hogy ebben az esetben is érvényes-e: az ismétlés a tudás anyja.

/ás/

Választási nagygyűlés
Komáromban

Június 4-én a délutáni-esti órákban Komáromban a Klapka téren a **Magyar Koalíció Pártja** /MKP/ országos kampánygyűlést rendezett, melyen bemutatkozott az MKP 11 jelöltje az Európai Parlamentbe. A mintegy tízezres tömeghez felhívással fordult a párt nevében **Bugár Béla** elnök is.

Az egybegyűlteket **Galambos Lajcsi** és néhány szuperbulis művész szórakoztatta.

Ipolyságról és néhány környékbeli községből /Palást, Deménd, Felsőszemeréd, Ipolyvisk, Százd, Ipolyszakállós, Szete/ egy autóbusznyian képviselték az itteni választókat.

/korpás/